

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Dariusz Kala

Protokolant Weronika Woźniak

w sprawie **K.K.**

oskarżonego o czyny z art. 110a § 1 k.k.s. w zb. z art. 110a § 2 k.k.s. przy
zastosowaniu art. 6 § 2 k.k.s. i w art. 107 § 2 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 czerwca 2023 r.,

kasacji Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w Opolu

z dnia 27 października 2022 r., II KK 1132/22

**uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w Opolu do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Opolu, wyrokiem z dnia 27 października 2022 r., II K 1132/22, zezwolił na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności K. K. jako sprawcy dwóch czynów określonych w art. 110a § 1 k.k.s. w zb. z art. 110a § 2 k.k.s. przy zastosowaniu art. 6 § 2 k.k.s. i w art. 107 § 2 k.k.s. i za to na podstawie art. 18 § 1 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 110a § (bez podania o którą jednostkę tego artykułu chodzi)

orzekł tytułem kary grzywny uiszczoną kwotę 15.000,00 (piętnaście tysięcy) zł. Wyrok ten, wobec jego niezaskarżenia, uprawomocnił się w pierwszej instancji.

Postanowieniem z dnia 24 listopada 2022 r., II K 1132/22, Sąd ten sprostował oczywistą omyłkę pisarską zawartą w powyższym wyroku, podając prawidłową kwotę kary grzywny tj. 150 000 (sto pięćdziesiąt tysięcy) w miejsce 15 000 (piętnaście tysięcy). Postanowienie to, na skutek zażalenia obrońcy zostało uchylone postanowieniem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 20 lutego 2023 r., VII Kz 546/22.

Kasację od powyższego wyroku na niekorzyść K. K. wniósł w dniu 6 kwietnia 2023 r. Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 145 § 1 k.k.s. w zw. z art. 148 § 1, § 5 i § 6 k.k.s., polegające na udzieleniu zaskarżonym wyrokiem zgody K. K. na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności, jako sprawcy przestępstw skarbowych z art. 110a § 1 k.k.s. w zb. z art. 110a § 2 k.k.s. przy zastosowaniu art. 6 § 2 k.k.s. oraz z art. 107 § 2 k.k.s. i orzeczeniu wobec wymienionego kwoty 15 000 zł tytułem kary grzywny, w następstwie dokonanej niezgodnie z treścią powołanych przepisów modyfikacji postulowanych w skardze warunków' udzielenia zezwolenia, w treści których wskazano, że K. K. w toku postępowania uiścił kwotę 150 000 zł tytułem kary grzywny, co w konsekwencji skutkowało również rażącą i mającą istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia obrazą przepisu art. 18 § 1 pkt 1 k.k.s., albowiem zgodnie z brzmieniem wymienionego przepisu Sąd udzielając zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności, orzeka tytułem kary grzywny kwotę uiszczoną przez sprawcę. Podnosząc ten zarzut, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w Opolu udzielającego zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności za przestępstwa skarbowe i przekazanie sprawy wymienionemu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna i podlegała rozpoznaniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Trafnie wskazał Prokurator Generalnym, że Sąd Rejonowy – w niniejszej sprawie – udzielając oskarżonemu zezwolenia na dobrowolne poddanie się

odpowiedzialności za wykroczenie skarbowe, dopuścił się rażącego i mającego istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenia art. 145 § 1 k.k.s. w zw. z art. 148 § 1, § 5 i § 6 k.k.s. i w konsekwencji również rażącej obrazy art. 18 § 1 pkt 1 k.k.s. Procedując w tym trybie, orzekł od sprawcy czynu tytułem kary grzywny kwotę 15 000 zł, czym w sposób nieuprawniony dokonał nieuprawnionej modyfikacji złożonego przez finansowy organ postępowania przygotowawczego wniosku o udzielenie zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności, w treści którego wskazano, iż K. K. zgodnie z poczynionymi w toku dochodzenia uzgodnieniami uiścił kwotę 150.000 zł tytułem kary grzywny. Jeżeli Sąd miałby uznać, iż nie zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku, obowiązany był do zwrotu sprawy finansowemu organowi postępowania przygotowawczego. W tej mierze Sąd Najwyższy miał okazję wypowiadać się, wskazując w wyroku z dnia 30 marca 2015 r., II KK 36/15, iż skutkiem złożenia wniosku o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności jest wszczęcie postępowania jurysdykcyjnego oraz konieczność ustosunkowania się sądu do treści wniosku - w granicach w nim postulowanych. Jeśli sąd nie znajduje podstaw do uwzględnienia żądania w nim zawartego, zobligowany jest postąpić w sposób określony w art. 148 § 6 k.k.s.

Mając powyższe na uwadze, należało zaskarżony wyrok uchylić, a sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Opolu do ponownego rozpoznania.

KR

[ł.n]